
NIESZCZĘŚLIWOŚĆ (5) *sb f*

Zawsze w pisowni łącznej; -łącz- (3), -łącz- (2).

e oraz o jasne.

sg *N* nieszczęśliwość (1). ◊ *A* nieszczęśliwość (2). ◊ *pl N* nieszczęśliwości (1). ◊ *G* nieszczęśliwości (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. szczęśliwość.

Wydarzenie lub szereg wydarzeń, niekorzystnych dla kogoś i niezależnych od jego woli (5) : Albo w morze/ przyczynę włzech niefczęśliwości/ Perły/ złoto/ y wielkicy kámienie drogości Zárzućmy KochPieś 2.

nieszczęśliwość czyja (2): Iáńczurká znaczy niefczęfliwoć rodzicow. GroicPorz 113; RejPosRozpr [c4].

Szereg: »złości i nieszczęśliwości« (1): iżby wżythki złości y niefczęfliwości [mala et infelicitates] ná ludzi krom odmiany przychodziły/ tákowe by były nieznośne krewkości ludzkie/ [...] iżby theż wżyfcy w fidło rospáczenia byli przyciągnieni HistAl Gv.

Personifikacja (1): Niefczęśliwość niepokóy z vftáwiczná trwogå/ Przy pániey fwéy zazdrości idá krokiem drogá. KochMRot Cv.

Synonim: niefortuna.

Cf NIESZCZĘŚCIE, SZCZĘŚLIWOŚĆ